

การเพิ่มรายได้จากประสิทธิภาพการผลิตเพื่อส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูปใน กรุงเทพมหานคร

สายพิน ปันทอง^{1*}

¹หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
*saiphinpan@pim.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มรายได้การผลิตเพื่อส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูป 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการเพิ่มรายได้ในการผลิตเพื่อส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูป และ 3) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มรายได้ในการผลิตเพื่อส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถานประกอบการ แยกตามปัจจัยส่วนบุคคลและขนาดองค์กร การวิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ .05 จากประชากร 261 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 157 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) ทดสอบรายคู่ภายหลัง (post-hoc analysis) โดยพิจารณาจากผลการทดสอบ Homogeneity of variance จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารต้นทุนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ด้านอายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ และขนาดสถานประกอบการ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การเพิ่มรายได้ ประสิทธิภาพการผลิต ธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูป

Increasing Income by Production Efficiency for Exports of Ready-made Garments Businesses in Bangkok.

Saiphin Panthong^{1*}

¹Master of Business Administration Panyapiwat Institute of Management
*saiphinpan@pim.ac.th

Abstract

This research aims to: 1) to study the level of factors affecting the increase in production income for exports of the ready-made clothing business, 2) study the efficiency of the revenue increase in the garment export, and 3) compare the factors that affect revenue increase of garment export in Bangkok classifying by personal factors and organization size. The research determined the sample size using the formula for determining the sample size of the Taro Yamane. Defined the sampling error level of .05 from a population of 261 people, receiving 157 samples. The data were analyzed using basic statistics including percentage, arithmetic, and standard deviation. In addition, ANOVA one-way (one-way analysis of variance) test and post-hoc analysis based on the test results Homogeneity of variance were applied for the

research analysis. The research hypothesis testing found that the comparison of employee opinions about the factors that affect the cost of garments production based on personal factors; including age, educational level, monthly income, job position, and organization factors; including organization size and duration of operation, were different and statistically significant at the .05 level.

Keywords: Increasing revenues, Productivity, Garments

1. บทนำ

จากสถานการณ์อุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีการขยายตัวต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2558 ถึงปี 2560 และมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องสอดคล้องกับแนวโน้มความต้องการของผู้ค้าต่างประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศในเอเชีย ซึ่งสินค้าส่งออกสำคัญ เช่น เส้นใยสังเคราะห์คุณสมบัติพิเศษ และเครื่องแต่งกายบุรุษและสตรี ในด้านการส่งออกกลุ่มเสื้อผ้าสำเร็จรูป คาดว่าจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.1 ซึ่งขยายตัวจากการที่ประเทศไทยได้รับความไว้วางใจในการผลิตสินค้าให้กับแบรนด์ต่างประเทศในรูปแบบการรับจ้างออกแบบและผลิต และแนวโน้มการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปยังต้องให้ความสำคัญในด้านการแข่งขันกับคู่ค้าสำคัญอย่างประเทศเวียดนาม ซึ่งผู้ประกอบการไทยต้องอาศัยจุดแข็งด้านการบริหารห่วงโซ่อุปทานและการออกแบบ แทนการแข่งขันด้านต้นทุน (สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 2561) ในด้านการขยายตัวของการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ในปี 2562 มีการคาดการณ์จะสามารถขยายตัวได้ที่ร้อยละ 3.28 (%yoy) ชะลอตัวเล็กน้อยจากปี 2561 ที่ภาพรวมอัตราการเติบโตขยายตัวที่ ร้อยละ 4.96 (%yoy) ตามการขยายตัวของส่งออกเป็นสำคัญ โดยเฉพาะ เสื้อผ้าแฟชั่น ชุดชั้นใน ชุดออกกำลังกาย ทั้งนี้สำหรับปี 2562 คาดว่ากลุ่มเครื่องแต่งกายยังคงเติบโตได้อย่างต่อเนื่องตามเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่ยังคงขยายตัวได้ ประกอบกับการขยายตัวของการทำการตลาดออนไลน์ ทำให้มีคำสั่งซื้อทั้งในและต่างประเทศมากขึ้น เช่น สหรัฐอเมริกา จีน และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อภาคธุรกิจ (ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ ธุรกิจและเศรษฐกิจฐานราก, 2561)

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ประกอบไปด้วยหลายอุตสาหกรรมย่อยที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกัน ระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ อุตสาหกรรมกลางน้ำและอุตสาหกรรมปลายน้ำ โดยมีช่องทางการจัดจำหน่าย ทั้งการจำหน่ายภายในประเทศและส่งออกไปยังต่างประเทศ ซึ่งตลาดส่งออกส่วนใหญ่จะส่งออกไปยังประเทศพัฒนาแล้วทั่วโลก ในด้านปัจจัยเสี่ยงที่มีต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องแต่งกายในปี 2562 พบว่าปัจจัยเสี่ยงในด้านขาดจำนวนแรงงานที่มีฝีมือ ค่าจ้างแรงงานสูงกว่าประเทศคู่แข่งบางประเทศ ประสิทธิภาพการผลิตต่ำและขาดการพัฒนาแบบผลิตภัณฑ์ และขาดการทำวิจัยและพัฒนาการสร้างสรรค์นวัตกรรม (ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ ธุรกิจและเศรษฐกิจฐานราก, 2561) ดังนั้นการประสิทธิภาพการส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูปจึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเพิ่มรายได้ให้กับธุรกิจในทุกขั้นตอน โดยเริ่มจากการทรัพยากรมนุษย์เป็นผู้ขับเคลื่อน การใช้เงินทุนอย่างคุ้มค่าเพื่อให้เกิดรายได้และผลประโยชน์โดยรวม การใช้เครื่องจักรอย่างมีประสิทธิภาพคุ้มค่าในการผลิต รวมถึงกระบวนการบริหารการผลิตทุกขั้นตอน

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่าศักยภาพของธุรกิจส่งออกสิ่งทอมีแนวโน้มขยายตัว การบริหารต้นทุนจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการทำวิจัยเรื่อง “การเพิ่มรายได้ด้วยประสิทธิภาพการผลิตเพื่อส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร” เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มรายได้ในการผลิตในการส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูป และเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพของธุรกิจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มรายได้การผลิตเพื่อส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการเพิ่มรายได้ในการผลิตเพื่อส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มรายได้ในการผลิตเพื่อส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและสถานประกอบการ

2. แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Schermerhorn (1999) นิยามการบริหาร คือ กลุ่มของกิจกรรม ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading/Directing) หรืออำนวยการ และการควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์

โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร (6M's) เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญในการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลครบถ้วน โดยคำถึงถึงปัจจัยนำเข้าซึ่งหมายถึง ทรัพยากรการบริหาร (Management resources) ได้แก่ 4 M's ประกอบด้วย คน(Man) เงิน (Money) วัสดุดิบ (Material) และวิธีการ/จัดการ (Method/Management) ถูกนำเข้าไปในระบบเพื่อการประมวลผลหรือการบริการที่เติบโตและพัฒนาก้าวหน้าไปพร้อมกับอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการที่เติบโตและพัฒนาขึ้นไปอย่างรวดเร็วทำให้ทรัพยากรเพียง 4 ประการเริ่มไม่เพียงพอสำหรับเป้าหมาย จึงได้เพิ่มขึ้นอีก 2 M's เป็น 6 M's ได้แก่ เครื่องจักรกล (Machine) และ การตลาด (Market) ในขณะเดียวกันการทำงานที่มองเห็นถึงความสำคัญ หรือคุณค่าของจิตใจของผู้ปฏิบัติงานมีมากขึ้น โดยให้ความสำคัญกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานมากขึ้น จึงเพิ่มขวัญและกำลังใจ (Morale) เข้าไปเป็น 7 M's และเมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ระบบการสื่อสารไร้พรมแดนที่ติดต่อเชื่อมโยงกันเป็นระบบเครือข่ายครอบคลุมทั่วโลกทำให้การติดต่อสื่อสารรวดเร็วใคร่ไม่รู้หรือไม่มีข้อมูลย่อมเสียเปรียบในเชิงธุรกิจจึงได้เพิ่ม ข้อมูลข่าวสาร (Message) เข้าไปในทรัพยากรกระบวนการผลิต รวมเป็น 8 M's ซึ่งทรัพยากรเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ ไม่สิ้นสุดรบบเท่าที่ระบบอุตสาหกรรมการผลิตการจัดจำหน่ายและการบริการยังคงพัฒนา และก้าวไปไม่หยุดยั้ง

ธีรวัช บุญโยโสภณ (2558) ศึกษาแนวคิดในการพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ โดยอธิบายว่า การบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพและสามารถลดต้นทุนการผลิตได้นั้น ผู้บริหารองค์กรหรือโรงงานอุตสาหกรรมจะต้องผสมผสานหรือบูรณาการหลักการบริหารงาน บริหารคน บริหารเงิน และบริหารตนเองไปพร้อมๆ กันกับการตัดสินใจในการบริหารการผลิตร่วมกับทีมงานผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเพราะการตัดสินใจเพียงคนเดียวโดยลำพังอาจเกิดความผิดพลาดได้ ผู้บริหารธุรกิจอุตสาหกรรมมีอาชีพควรใช้หลักการบริหารจัดการองค์กรในด้าน การจัดแบ่งงาน และหน้าที่ความรับผิดชอบของพนักงานในโรงงานต้องคำนึงถึงความรู้ และความเชี่ยวชาญที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่เป็นหลัก ควรกระจายอำนาจและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของพนักงานในโรงงานตามสายการบังคับบัญชาที่มีการวิเคราะห์ปริมาณงานหลัก และงานย่อย การให้เอกภาพในการบังคับบัญชาแก่ผู้บริหารในแต่ละระดับ การสั่งงานต้องออกคำสั่งที่เป็นลายลักษณ์อักษรและมีระบบการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ควรเสริมสร้างความสามัคคีในการทำงานของพนักงานทุกคนในโรงงาน การให้ความเสมอภาคและความยุติธรรมในการพิจารณาค่าความชอบกับพนักงาน การเสริมสร้างแรงจูงใจในการทำงานโดยให้พนักงานมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การให้ความสำคัญดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น ในด้านการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมให้เป็นที่ยอมรับของลูกค้า โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับปรุงระบบการบริหารโรงงานให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงมีการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีและด้านการบริหารจัดการภายในอย่างต่อเนื่อง

ชูชีพ เอื้อการณ์ (2557) ศึกษาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก โดยศึกษาถึงนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย วิเคราะห์องค์ประกอบส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก และศึกษาแนวทางการกำหนดนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบคือ 1) ประสิทธิภาพการผลิต 2) คุณภาพสินค้า 3) สารสนเทศการตลาด 4) แรงงาน 5) นโยบายระหว่างประเทศและกฎหมาย และ 6) ความสามารถในการแข่งขัน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและพนักงานของสถานประกอบการธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกในเขตกรุงเทพมหานคร 261 สถานประกอบการ จากสถานประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยที่เป็นสมาชิกที่ลงทะเบียนกับสมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในกรุงเทพมหานคร (สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย, 2562)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane การศึกษาครั้งนี้กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ .05 (อัฉรวรรณ งามญาณ, 2555) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เท่ากับ 157 คน ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจากพนักงานระดับบริหารของสถานประกอบการอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกในกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple

random sampling) โดยใช้วิธีจับฉลากและผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2562 เป็นเวลา 2 เดือน และใช้เวลาช่วงเดือนพฤษภาคม ถึง มิถุนายน พ.ศ. 2562 ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ประเภทของสินค้าที่ดำเนินธุรกิจและขนาดของสถานประกอบการ มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 8 ข้อ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มรายได้ของการผลิตเพื่อการส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร จำนวน 4 ด้าน 16 ข้อ และด้านประสิทธิภาพในการเพิ่มรายได้จากการผลิตเพื่อการส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ด้าน 16 ข้อ

การทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability Test) ของแบบสอบถามผู้วิจัย นำแบบสอบถามตัวอย่าง 30 ชุด มาทดสอบ (Pre –Test) วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยเป็นประเภทการวัดความเชื่อถือได้ที่วัดความสอดคล้องภายในชุดเดียวกัน (Internal Consistency Method) ด้วยวิธีการของสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งกำหนดค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไปทั้งฉบับ (Sekaran, 2003, p. 311) ผลของการคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดรวม 30 ชุด ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.925 ซึ่งผลการทดสอบความเข้าใจในแบบสอบถามและความชัดเจนสอดคล้องในเนื้อหาของทำการวิจัย

3.3 สถิติที่ใช้ในการวิจัยการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารต้นทุนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกในกรุงเทพมหานคร ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มรายได้จากการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและสถานประกอบการ ได้แก่ เพศ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทดสอบค่าที แบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test independent) ส่วนอายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ และขนาดสถานประกอบการ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างกันทางสถิติ ผู้วิจัยทดสอบรายคู่ภายหลัง (post-hoc analysis) โดยพิจารณาจากผลการทดสอบ Homogeneity of variance ถ้าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าข้อมูลไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น การทดสอบรายคู่จะใช้วิธี Bonferroni แต่ถ้ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าข้อมูลฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น การทดสอบรายคู่ใช้วิธี Games-Howell

4. ผลการวิจัย

4.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในระหว่าง 36-40 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ในส่วนรายได้ต่อเดือนนั้นพบว่ามีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001-25,000 บาท ตำแหน่งงานส่วนใหญ่มีตำแหน่งหัวหน้างาน เป็นสถานประกอบการที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 6-15 ปี เป็นสถานประกอบการที่ผลิตและส่งออกสินค้าประเภทเสื้อผ้าผู้ใหญ่ และเป็นสถานประกอบการขนาดใหญ่

4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มรายได้จากการผลิตเพื่อส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร ภาพรวมพบว่าในภาพรวมปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ส่งผลต่อการเพิ่มรายได้จากการผลิตเพื่อส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูปอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, SD = 0.44) อธิบายรายด้านได้ดังนี้ ด้านการบริหารจัดการระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, SD = 0.66) ด้านแรงงานระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, SD = 0.49) ด้านเงินทุนระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, SD = 0.49) และด้านเครื่องจักรระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, SD = 0.64)

4.3 ความคิดเห็นด้านประสิทธิภาพในการเพิ่มรายได้จากการผลิตเพื่อส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของธุรกิจในกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาด้านความคิดเห็นด้านประสิทธิภาพในการเพิ่มรายได้จากการผลิต พบว่าภาพรวมความคิดเห็นด้านประสิทธิภาพในการบริหารต้นทุนในการเพิ่มรายได้จากการผลิตเพื่อส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, SD = 0.55) อธิบายรายด้านได้ดังนี้ ด้านความสูญเสียจากการผลิตมากเกินไปจนความจำเป็นความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (

$\bar{X}$ = 4.02, SD = 0.82) ด้านความสูญเสียจากการรอคอยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.64, SD = 0.56) ด้านความสูญเสียจากการขนส่งในโรงงานความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.58, SD = 0.73) ด้านความสูญเสียจากการเก็บวัตถุดิบคงคลังมากเกินไป ($\bar{X}$ = 3.89, SD = 0.70) และด้านความสูญเสียจากชิ้นงานไม่มีคุณภาพความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.79, SD = 0.59)

4.4 ผลการเปรียบเทียบระดับของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเพิ่มรายได้จากการผลิตเพื่อส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของธุรกิจ ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและสถานประกอบการ ได้ดังนี้

ด้านเพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเพิ่มรายได้จากการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านแรงงาน ด้านเงินทุน ด้านเครื่องจักร และด้านการบริหารจัดการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านอายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเพิ่มรายได้จากการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเพิ่มรายได้จากการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร ด้านเครื่องจักรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเพิ่มรายได้จากการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร ด้านแรงงาน ด้านเงินทุน และด้านเครื่องจักร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเพิ่มรายได้จากการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานครด้านการบริหารจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พนักงานในสถานประกอบการที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเพิ่มรายได้จากการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร ด้านแรงงาน ด้านเครื่องจักร และด้านการบริหารจัดการแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พนักงานในสถานประกอบการที่มีประเภทของสินค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ผลิตเพื่อส่งออกแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเพิ่มรายได้จากการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านแรงงาน ด้านเงินทุน ด้านเครื่องจักร และด้านการบริหารจัดการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเพิ่มรายได้จากการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดสถานประกอบการพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ พนักงานในสถานประกอบการขนาดเล็กมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลกระทบต่อเพิ่มรายได้จากการผลิตเพื่อส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกสูงกว่าพนักงานในสถานประกอบการขนาดใหญ่ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน	ปัจจัยด้านแรงงาน	ปัจจัยด้านเงินทุน	ปัจจัยด้านเครื่องจักร	ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ
เพศ	-	-	-	-
อายุ	-	-	-	*
ระดับการศึกษา	-	-	*	-
รายได้ต่อเดือน	*	*	*	-
ตำแหน่งงาน	-	-	-	*
ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ	*	-	*	*
ประเภทของสินค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ผลิตเพื่อส่งออก	-	-	-	-
ขนาดสถานประกอบการ	-	-	-	*

* หมายถึง พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- หมายถึง พบความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปและอภิปรายผล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในระหว่าง 36-40 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ในส่วนรายได้ต่อเดือนนั้นพบว่ามีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001-25,000 บาท ตำแหน่งงานส่วนใหญ่มีตำแหน่งหัวหน้างาน เป็นสถานประกอบการที่มีระยะเวลาการดำเนินงานธุรกิจ 6-15 ปี เป็นสถานประกอบการที่ผลิตและส่งออกสินค้าประเภทเสื้อผ้า ผู้ใหญ่ และเป็นสถานประกอบการขนาดใหญ่

ภาพรวมพนักงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเพิ่มรายได้จากการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออก อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านแรงงาน ผู้บริหารและพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานประกอบการธุรกิจส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญคุณภาพแรงงานอยู่ในระดับมาก เพราะธุรกิจการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกเป็นธุรกิจที่ใช้แรงงานเป็นปัจจัยหลัก แรงงานที่มีทักษะ มีฝีมือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างความสามารถทางการแข่งขันให้กับธุรกิจ สามารถเพิ่มรายได้ให้กับธุรกิจเป็นอย่างมากซึ่ง สอดคล้องกับการศึกษาของ ชูชีพ เอื้อการณ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกมีการศึกษาถึงนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย วิเคราะห์องค์ประกอบส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก และศึกษาแนวทางการกำหนดนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก ผลการวิจัยพบว่าแนวทางการกำหนดนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก คือ การกำหนดนโยบายในแต่ละด้านตามองค์ประกอบส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก ด้านแรงงาน พบว่า การยกระดับทุนมนุษย์ เชิงบูรณาการ การพัฒนาทักษะแรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ และการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว มีความสำคัญเช่นกัน

2. ด้านเงินทุน ผู้บริหารและพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานประกอบการธุรกิจส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญด้านปัจจัย ด้านเงินทุนอยู่ในระดับมาก เงินทุนในที่นี้เป็นเงินทุนในด้านของการจัดสรรในเรื่องของอัตราค่าจ้างที่มีผลต่อธุรกิจ การเพิ่มรายได้ด้วยการให้ความชัดเจนในอัตราค่าจ้างที่เหมาะสม และเป็นแรงจูงใจในการทำงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ การดี เลียวไพโรจน์ และคณะ (2555) ได้ศึกษาถึงปัญหาด้านต้นทุนแรงงานที่สูงและการขาดแคลนแรงงานเป็นประเด็นสำคัญต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นการใช้ฝีมือแรงงาน (Labor Intensive) เป็นปัจจัยสำคัญในระบบการผลิต ส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องเผชิญกับการบริหารจัดการต้นทุนแรงงานที่ได้รับจากการที่ค่าแรงขั้นต่ำปรับตัวสูงขึ้นส่งผลให้เกิดปัญหาด้านต้นทุนและนำไปสู่การเลิกจ้าง อีกทั้งต้องเผชิญกับภาวะค่าใช้จ่ายฐานค่าจ้างเงินเดือนสูงขึ้นตามค่าแรงขั้นต่ำที่ปรับฐานซึ่งส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต

3. ด้านเครื่องจักร ผู้บริหารและพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานประกอบการธุรกิจส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญด้านปัจจัยเครื่องจักร อยู่ในระดับมาก โดยมองว่าเครื่องจักรเป็นกลไกที่สำคัญในการเพิ่มสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพซึ่งสอดคล้องกับ อีรวัช บุญโสภณ (2558) ได้ศึกษาแนวคิดในการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ กล่าวไว้ว่าประเทศไทยต้องพึ่งพาเทคโนโลยีและผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ โดยต้องพัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยและพัฒนาเครื่องมือเครื่องจักร และอุปกรณ์การผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เพื่อลดการนำเข้าเทคโนโลยีการผลิตจากต่างประเทศที่ทำให้ประเทศไทยต้องขาดดุลการค้ามหาศาลในปัจจุบัน การบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพและสามารถผลิตสินค้าให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลได้นั้น ผู้บริหารโรงงาน/บริษัทจะต้องมีวิสัยทัศน์ในการทำงานโดยใช้ระบบการบริหารจัดการองค์การสมัยใหม่ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชา การประสานงาน การควบคุม และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานให้ได้ตามเป้าหมายขององค์การ ทั้งนี้การฝึกอบรมและพัฒนาความรู้และทักษะการทำงานของพนักงานต้องกระทำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์

4. ด้านการบริหารจัดการ ผู้บริหารและพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานประกอบการธุรกิจส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญด้านปัจจัยการบริหารจัดการ เป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มรายได้ให้กับธุรกิจ ในด้านของคุณภาพระบบการวางแผนงานที่ชัดเจนมีเป้าหมายวันเวลาที่แน่นอน รูปแบบของโครงสร้างขององค์การที่มีสายบังคับบัญชาที่สั่งงานได้ตรงสายงาน โดยผู้บริหารเองมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลมองการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมเพื่อนำมาวางแผนองค์การอยู่เสมอ

และมีคุณภาพการควบคุมและประเมินผลอย่างชัดเจนและเป็นธรรมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของสายพิน บันทอง (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องตัวแบบประสิทธิภาพการจัดการของอุตสาหกรรมฟอยล์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย อธิบายถึงประสิทธิภาพในกระบวนการทำงาน ด้านมุมมองในเชิงปฏิบัติงาน เป็นการมองในผลการปฏิบัติงานที่ได้จากการทำงานในกระบวนการที่ถูกต้อง ใช้เวลารวดเร็วกว่าเดิม ทันทตามความต้องการของลูกค้า เกิดความพึงพอใจโดยรวมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตโดยรวมถึงคนและวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสม คุ่มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด ในส่วนของกระบวนการผลิตมีการพิจารณาถึงเทคนิค วิธีการใหม่ๆ เข้ามาใช้เพื่อช่วยในการลดขั้นตอนการทำงานเพื่อให้เกิดความสะดวกในการทำงานมากขึ้น รวมถึงปัจจัยในการสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนผู้รับบริการ ผู้ปฏิบัติงาน และในกระบวนการผลิตต้องเกิดการสูญเสียต่อทรัพยากรน้อยที่สุด ซึ่งถ้าผลการปฏิบัติงานดี จึงถือว่างานมีประสิทธิภาพ ส่วนมุมมองในเชิงเศรษฐศาสตร์ “ประสิทธิภาพ” มีความหมายถึง ความสัมพันธ์กันระหว่าง ปัจจัยนำเข้า (Input) กับ ผลผลิต (Output) ที่ได้รับจากการใช้วัตถุดิบหากมีการใช้ปัจจัยในการผลิตน้อย แต่ในระบบการผลิตให้ผลผลิตที่มีมูลค่าสูงกว่าการนำเข้าวัตถุดิบและกระบวนการดำเนินการ ส่งผลให้มูลค่าของผลิตสูงกว่ามูลค่าในการลงทุนมากเท่าใดนั่นคือแสดงให้เห็นถึงความมีประสิทธิภาพที่สูงของกระบวนการผลิตนั้น

5.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

ผู้บริหารและพนักงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานด้านการการเพิ่มรายได้ด้วยประสิทธิภาพการผลิตเพื่อส่งออกของธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร ต้องรักษาระดับความสำคัญของปัจจัยในการบริหารต้นทุนในด้านต่างๆ ตามหลักการบริหารทรัพยากร ในแต่ละด้านให้อยู่ในระดับมากที่สุดต่อไป ดังนี้

ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในเรื่องของความสามารถในการทำงานของพนักงาน โดยให้โอกาสในการเสริมสร้างทักษะมากขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับตัวพนักงานและธุรกิจได้รับประโยชน์ร่วมกัน ด้านเงินทุน มองในด้านการจัดสรรทรัพยากรในการผลิต ในด้านการเจรจาต่อรอง การสร้างพันธมิตรทางการดำเนินธุรกิจ ส่งผลให้มีต้นทุนในการจัดสรรทรัพยากรที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับธุรกิจ ด้านเครื่องจักร การให้ความสำคัญกับเครื่องจักร มีการดูแลเพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ รวมถึงมีการศึกษาถึงเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการผลิต ด้านการบริหารจัดการ ควรมีการวางแผนการทำงานในทุกๆ ระบบของการผลิต เพื่อให้ทุกส่วนทำงานเป็นไปตามแผนและเป็นไปตามสายงาน

5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย จึงควรศึกษาถึงประเด็นอื่นๆ จากอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในการใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาสินค้าในธุรกิจอื่น ที่สามารถเพิ่มรายได้จากการจัดการในแต่ละภาคส่วนให้สอดคล้องศักยภาพการแข่งขันในแต่ละวงจรของอุตสาหกรรมสิ่งทอต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

- การดี เลียวไพโรจน์ และภูมิพร ธรรมสถิตเดช. (2555). รายงานวิจัยเรื่อง แผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายสาขา อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม. สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. ค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2562 จาก <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER2/DRAWER039/GENERAL/DATA0000/00000020.PDF>
- ชูชีพ เอื้อการณ์. (2557). แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. 8 (1), 35-50.
- ธีรวิษ บุนยโสภณ. (2558). แนวคิดในการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ. วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, ปีที่ 25 (ฉบับปีที่ 2 พ.ศ.- ส.ศ. 2558), 325-336.
- ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ ธุรกิจและเศรษฐกิจฐานราก ธนาคารออมสิน. (2561). อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องแต่งกายปี 2561-2562. ค้นเมื่อ 28 ธันวาคม 2561 จาก https://www.gsb.or.th/getattachment/2a4c817b-139b-4365-87af-18ab459bdd84/textile_61_62.aspx
- สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย. (2561). สมาชิกผู้ผลิตสมาคม เครื่องนุ่งห่มไทย. ค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2561 จาก <https://www.thaigarment.org/member-list/member-products/>
- สายพิน บันทอง. (2561). ตัวแบบประสิทธิภาพการจัดการของอุตสาหกรรมฟอยล์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย. คุชภินิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2561). รายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ปี 2561 และ
แนวโน้ม ปี 2562. ค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2561 จาก [http://www.oie.go.th/academic/รายงานภาวะเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรมปี%202561%20และแนวโน้มปี%202562](http://www.oie.go.th/academic/รายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมปี%202561%20และแนวโน้มปี%202562)

อัจฉราวรรณ งามญาณ. (2555). อันเนื่องมาแต่สูตรของยามาเน่. *วารสารบริหารธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี*,
34 (131), 46-60.

Schermerhorn. J. R. (1999). *Management (5th ed.)*. USA: John Wiley and Sons.

Sekaran, Uma. (2003). *Research Methods for Business. (4th ed.)*. United States of America: John Wiley &
Sons.